„Pentatlonul modern nu a îmbătrînit !“

— De vorbă cu dl. Sven Thofelt, preşedintele U.I.P.M. —

Printre glóriile sportive ale Suediei, **SVEN THOFELT** figurează la loc de frunte. Campion olimpic de pentatlon modern la J.O. din 1928, de la Amsterdam, apoi medaliat constant al marii întreceri la ediţiile din 1932, 1936 şi 1948, de data aceasta în probe de scrimă, în nenumărate rînduri campion naţional, generalul Thofelt nu a abandonat nici astăzi, la peste 60 de ani, lumea sportului, fiind preşedintele Uniunii internaţionale de pentatlon modern. Un amănunt nu lipsit de interes : tradiţiile sportive ale familiei au fost continuate în mod strălucit de fiul său, Björn, campion mondial de pentatlon modern în 1954, la Budapesta.

Prezent ca oaspete de onoare al Spartachiadei, am avut prilejul să-i luăm un interviu la Moscova.

— Am dori pentru început, domnule preşedinte, să vă cunoaştem părerea într-o chestiune care a început să se discute febril în lumea pentatlonului modern. Este vorba de propunerea ca proba de călărie, prima din program, să fie înlocuită cu o cursă de motocros.

— Există o oarecare raţiune în această propunere. începe generalul Thofelt. **În sensul că se tinde spre egalizarea şanselor concurenţilor. După cum ştiţi, în tragerea la sorţi a cailor pentru concurs există un mare procent de hazard. Un cal bun poate fi hotărîtor în viitoarea configuraţie a clasamentului. Dar, orice medalie are reversul ei. La urma urmei, nu toate motocicletele sînt la fel. Şi cine ne poate asigura că una, dacă nu mai multe, se vor defecta pe parcurs. Atunci ce ne-ar rămîne de făcut ? Să repetăm alergarea ? Să-i „amendăm“ în puncte pe concurenţi ? Să-i descalificăm ? Vedeţi, nu este chiar atît de simplu.**

Apoi, calul figurează prin tradiţie în decorul pentatlonului modern. Noi iubim acest animal, pentru inteligenţa, fidelitatea şi — aş adăuga eu — pentru cinstea sa. Spre deosebire de unii oameni, calul nu va recurge niciodată la o înşelătorie spre a putea învinge.

În sfîrşit, un alt motiv care mă face să cred că propunerea nu are şanse de succes în cadrul conducerii Uniunii noastre, este aceea că C.I.O. nu admite la J.O. nici un fel de sporturi cu motor. Or, a disputa unele competiţii după un regulament, iar altele după un altul, n-are, cel puţin în ceea ce mă priveşte, nici un sens. Socotesc că e bine să rămînem — deocamdată — la cai veritabili, să nu-i înlocuim cu „armăsari de oţel“. Pentru că, mîine-poimîine, în pas cu dezvoltarea vertiginoasă a tehnicii, se vor găsi voci care să propună în loc de motocicletă, avionul, dacă nu chiar o... rachetă cosmică. Pentatlonul modern nu a... îmbătrînit !

— În aceeaşi ordine de idei, a regulamentului — **intervenim noi cu o a doua întrebare** — se preconizează scurtarea programului, prin comprimarea probelor de nataţie şi tir pe parcursul unei singure zile. Ce ne puteţi spune în această privinţă ?

— Iată o propunere pe care eu o socotesc bună.

— Îmi îngăduiţi să vă informez că în România s-a încercat, în mod experimental, un asemenea program şi concluziile sînt dintre cele mai favorabile.

— Nici nu m-aş fi îndoit, spune preşedintele U.I.P.M. **Patru zile pentru cinci probe este absolut suficient, din moment ce decatloniştii efectuează zece în două zile, iar „decatlonul american“ se desfăşoară într-o singură zi. Cred că congresul nostru din 1968, cu prilejul J.O. de la Mexico, va stipula această modificare de regulament, extrem de binevenită din toate punctele de vedere.**

— În sfîrşit, legat de apropiata Olimpiadă, cum vedeţi desfăşurarea întrecerilor în condiţiile altitudinii ?

— Pentatloniştii, spune dl. Thofelt, **au mai concurat în patria Aztecilor. La Ciudad de Mexico s-a desfăşurat — în condiţii ireproşabile — un campionat mondial. La J.O. de la Roma din 1960, căldura a fost pentru sportivi un adversar mult mai redutabil. În jurul altitudinii s-a creat, la început, o adevărată psihoză, şi nu fără un anume scop. Antrenorii şi sportivii au nevoie, de pe acum, de... scuzele de rigoare în cazul unor insuccese. Să ştiţi, însă, că nu înălţimea, ci pregătirea (sau lipsa de pregătire) vor determina victoria sau eşecul la J.O. din 1968. Datoria noastră este să-i eliberăm total pe sportivi de coşmarul altitudinii.**

Se spune că interviurile, ca şi toasturile, trebuie — în primul rînd — să fie scurte. Am simţit deci că este momentul să punem punct. Şi am făcut-o, nu înainte de a-i adresa ilustrului nostru interlocutor mulţumiri pentru amabilitatea de a ne fi răspuns la întrebări.

VALERIU CHIOSE

UNDE MERGEM ?

SÎMBĂTA

ÎNOT : **Ştrandul Tineretului,** de la ora 9,30 şi 18,00 : campionatul republican de copii.

POLO : **Ştrandul Tineretului,** ora 12 : Rapid — Dinamo în cadrul campionatului republican.

TIR : **Poligonul Tunari,** de la ora 8,30 : Campionatele internaţionale de skeet şi talere.

BOX : **Stadionul Progresul,** ora 19 : reuniune organizată de comisia orăşenească.

FOTBAL : **Stadionul Giuleşti,** ora 17,30 : Rapid — Progresul, meci amical.

DUMINICĂ

ÎNOT : **Ştrandul Tineretului,** de la ora 9,30 şi 17 : campionatul republican de copii.

SĂRITURI : **Ştrandul Tineretului,** de la ora 10,30 şi 16,30 : campionatele republicane de seniori.

FOTBAL : **Stadionul Republicii,** ora 20 : Steaua — Selecţionata armatei R.P.D. Coreene, meci amical.

TIR : **Poligonul Tunari,** de la ora 8: campionatele internaţionale de skeet şi talere.

RUGBI : **Stadionul Constructorul,** ora 10,30 : Constructorul — Spartak Varna.

VOLEI

Pentru reafirmarea internaţională a echipelor noastre feminine

ATENŢIE MAJORĂ—TACTICII ÎN APĂRARE!

S-a vorbit nu o dată în ultimii ani despre marele decalaj valoric existent între voleiul nostru masculin şi cel feminin. Rămînerea în urmă a voleiului feminin îi preocupă pe iubitorii acestui sport, iar federaţia de specialitate a şi luat unele măsuri pentru remedierea situaţiei. Măsuri de perspectivă, pe care le-am amintit la momentul potrivit. Căile de redresare, de reafirmare cît mai grabnică în arena internaţională a echipelor feminine româneşti, sînt multiple. Pe cele fundamentale le-am analizat cu prilejul unui amplu articol publicat acum cîtva timp. El, însă, nu a epuizat ideile, soluţiile de ameliorare a stării de lucruri. Ca dovadă, opiniile suplimentare exprimate nouă de atunci încoace. Iată, în rîndurile de faţă, o parte dintre ele, sugestiile antrenorului secund al reprezentativei feminine, prof. *Eugen Scarlat,* pe care le supunem discuţiilor, completărilor sau... replicilor.

★

Desigur, faptul că, de-o bună bucată de vreme, în confruntările internaţionale, succesul nu ne mai este accesibil decît rar, şi atunci cu dificultate, are cauze numeroase. Una dintre acestea constă în insuficienta noastră preocupare, a antrenorilor, pentru perfecţionarea tacticii de joc. De-a lungul anilor ne-am îngrijit mai mult de îmbunătăţirea execuţiilor tehnice. Se impune deci un interes simţitor sporit pentru creşterea calitativă a potenţialului tactic al jucătoarelor şi al echipelor noastre feminine, în general, dar în special în apărare.

Dintre toate ideile susţinute la noi în ţară şi peste hotare referitor la mijloacele de ameliorare a jocului din defensivă, personal opinez că problema specializării jucătoarelor pe zone în ceea ce priveşte apărarea din linia a doua este cel mai util de rezolvat. Se ştie că acţiunile de apărare, ca de altfel toate mişcările din activitatea sportivă, au la bază formarea deprinderilor motrice, care pot fi cu atît mai uşor însuşite, mai stabile şi mai precise, cu cît sînt limitate la un număr mai restrîns de mişcări, ceea ce facilitează obţinerea automatizărilor. Să presupunem că unei jucătoare, pe care o pregătim pentru apărare în mod egal pe toate cele trei zone de fund (I — a serviciului, VI — centrul doi, V — extrema stîngă), îi planificăm să execute într-un antrenament: 50 de acţiuni de apărare pe zona I, unde acţionează în special pe partea mîinii drepte, încă 50 de acţiuni în zona V, deci pe partea mîinii stîngi, şi în sfîrşit 50 în zona VI, unde se pun cele mai grele probleme defensive. În cazul specializării, care ţine bineînţeles seamă de calităţile fizice deosebite, jucătoarea respectivă va putea executa, în tot atîta timp rezervat apărării, nu 50, ci 150 de acţiuni, *în unele antrenamente* numai pe zona în care ea poate da randament maxim. Eu unul nu cred în posibilitatea realizării mult-discutatului ideal al jucătoarei complete altfel decît trecînd pregătirea prin această fază iniţială a specializării pe zone în apărarea din linia a doua.

În actualul stadiu de căutări, tot mai multe echipe experimentează pe plan internaţional diferite variante ale sistemului de apărare cu centrul doi retras, pe cîtă vreme formaţiile noastre dovedesc încă lipsuri chiar şi în aplicarea, să zic aşa, clasică a acestui sistem. Echipa R.D. Germane utilizează, după părerea mea, sistemul de joc cel mai raţional, cu jucătoare specializate pe zone în defensivă din linia de fund, trăgătoarele principale apărînd zona V, ridicătoarele zona VI, iar trăgătoarele secunde zona I. Echipa R.D.G. are în acest sistem permanent 3 şi chiar 4 jucătoare în apărarea zonelor din linia a doua a terenului, sacrificînd diagonala scurtă, care este, într-adevăr, cel mai puţin solicitată de către voleibaliste. Personal, optez pentru acest sistem, cu sugestia de îmbunătăţire a lui astfel: trăgătoarele secunde, în genere mai îndemînatice şi mai mobile decît cele principale, să fie continuu plasate în zona V, cea mai atacată şi din care e în genere mai greu de acţionat de pe partea stîngă; trăgătoarele principale, mai puţin îndemînatice în defensivă, să fie repartizate apărării zonei I. Acest sistem, o dată adoptat, eu cred că ne va rezolva şi alte probleme de joc, ca de pildă dublarea blocajului, care ar urma să fie efectuată exclusiv de către ridicătoare, aceasta prezentînd multiple avantaje:

— nu se mai pierde timp în antrenamente cu pregătirea egală pentru dublaj a tuturor jucătoarelor;

— dublarea de către ridicătoare, care beneficiază de cea mai bună digitaţie şi de cea mai bună preluare, asigură mai bine fructificarea baloanelor scoase şi, implicit, organizarea fără şablonism a acţiunii ulterioare de atac, etc.

Faptul că în ţara noastră echipele feminine de categorie A folosesc neunitar sistemele de apărare şi, mai ales, faptul că teoria şi terminologia în această privinţă sînt încă neclarificate impun cu necesitate discutarea problemei la nivelul colegiului central al antrenorilor, care să stabilească principiile de aplicat în pregătirea echipelor. Se simte nevoia, în această privinţă, ca jucătoarele care sînt selecţionate în lotul republican să se integreze mai repede în sistemul tactic general al reprezentativelor care, din cauza diverselor deprinderi contradictorii de la cluburi ale sportivelor, au avut adesea de suferit cînd a fost vorba de unificarea concepţiei de joc la loturi.

Repet, personal apreciez că sistemul de joc în apărare expus mai sus prezintă numeroase avantaje, iar adoptarea lui pe scară largă ar contribui substanţial la creşterea valorică a voleiului nostru feminin, la mai grabnica sa reafirmare pe plan internaţional.

prof. EUGEN SCARLAT

CENTRU DE INSTRUIRE ŞI ODIHNĂ PENTRU ELEVI LA RM. VÎLCEA

Oraşul de pe malul drept al Oltului s-a transformat, în această vară, într-un adevărat centru de antrenament şi odihnă pentru un mare număr de elevi sportivi. Aceştia au fost atraşi aici atît de condiţiile bune de pregătire cît şi de excelentul cadru natural oferit de împrejurimile Vîlcii. Astfel, la Liceul nr. 2 din localitate, Ministerul Învăţămîntului a organizat „Tabăra de gimnastică" unde se pregătesc 120 de elevi de la cei mai mici pînă la maeştri. Printre ei recunoaştem pe **Rodica Secoşan** (Timişoara), **Sabina Şerbănescu, A. Stoica, D. Sabău** (Bucureşti), **E. Iszlai** (Tg. Mureş), **M. Poruţiu** (Cluj) şi vîlcenii **C. Sanda, A. Oltei** şi **I. Orzan.**

Pe lîngă antrenamentele care se desfăşoară sub conducerea profesorilor de specialitate Fr. Barabaş, N. Kuhn, Barbara Dumitrescu, E. Prodescu şi alţii, elevii participă şi la alte activităţi recreative ca drumeţii în jurul oraşului, vizionări de filme şi spectacole de teatru.

ION PREDIŞOR - coresp.

NATAŢIE

Campionatele republicane de copii

Vîntul puternic a influenţat întrecerile micilor înotători

Vîntul puternic care a suflat tot timpul în rafale, creînd valuri în piscina de la „Tineretului", a constituit un puternic obstacol pentru tinerii înotători participanţi la campionatele republicane de copii.

Cu toate acestea, lupta din fiecare probă a fost înverşunată. **Gh. Lupu** şi-a luat revanşa asupra lui **T. Nuţeanu** în cursa de 100 m spate, corectîndu-şi propriul record republican : 1:16,3. Clujeanca **Zita Erdeli** (antrenor A. Iordachi) s-a dovedit de departe cea mai bună specialistă a probelor de spate, pe care le-a cîştigat de-o manieră categorică.

O cursă pasionantă a fost cea a băieţilor la 200 m liber. După prima „sută", **Z. Opriţescu** avea un avans de o lungime, dar pe ultimul bazin el nu a mai rezistat atacului lansat de **V. Pleşca** (merituos cîştigător) şi **E. Almer.** În continuu progres, **C. Cehanzuc** (200 m liber) şi **Ad. Spinea** (200 m spate) au realizat victorii mult aplaudate. Păcat însă că frumuseţea întrecerilor a fost umbrită de o nouă serie de defecţiuni ale corpului de arbitri. La fel de neplăcut ne-a surprins şi absenţa ştafetelor de pe podiumul de premiere. Motivul invocat — lipsa de diplome — ni se pare de-a dreptul ridicol... **(a. v.)**

REZULTATE TEHNICE — 100 m spate (b) : 1. **Gh. Lupu** (CSŞ) **1:16,3 — nou record,** 2. T. Nuţeanu (Dinamo) 1:18,9 ; 100 m spate (f) : 1. **Z. Erdeli** (CSM Cluj) 1:16,8 ; 200 m liber (b) : 1. **V. Pleşca** (Steaua) 2:20,3, 2. E. Almer (Şc. sp. Reşiţa) 2:21,3, 3. Z. Opriţescu (CSM Cluj) 2:22,5 ; 4 x 50 m liber C (b) : 1. **Şc. sp. Reşiţa** 2:34,4 ; 4 x 50 m liber B (f) : 1. **Dinamo 2:20,5 — nou record ;** 4 x 100 m liber (f) : 1. **Şc. sp. Reşiţa** 5:03,2, 2. Şc. sp. 2 5:10,1, 3. Dinamo 5:10,9 ; 200 m liber (f) : 1. **C. Cehanzuc** (Şc. sp. 2) 2:35,9, 2. R. Netejoru (Steaua) 2:39,6, 3. S. Tarţa (Şc. sp. Reşiţa) 2:39,6, **4. A. Groza (Dinamo) 2:41,1 — nou rec. fetiţe B ;** 50 m delfin (b) : 1. **V. Ceia** (Şc. sp. Reşiţa) 40,4, 2. M. Bîcleşan (Şc. sp. Reşiţa) 40,8, 3. T. Furtunescu (Steaua) 42,7 ; 50 m delfin (f) : 1. **A. Pop** (Şc. sp. 2) 39,0, 2. S. Ivescu (Dinamo) 39,8, 3. E. Cristescu (Dinamo) 41,3 ; 50 m bras (b) : 1. **A. Timpu** (CSŞ) 38,5, 2. V. Boboc (Rapid) 38,9, 3. G. Popovici (Dinamo) 40,5 ; 50 m bras (f) : 1. **A. Mihăescu** (Dinamo) 39,8, 2. M. Popescu (Dinamo) 40,0, 3. V. Damian (Dinamo) 41,8 ; 200 m spate (b) : 1. **A. Spinea** (Dinamo) 2:42,2, 2. L. Copcealău (Dinamo) 2:44,5, 3. E. Manolescu (Şc. sp. 2) 2:47,0 ; 200 m spate (f) : 1. **Z. Erdeli** (CSM Cluj) 2:45,7, 2. R. Höcher (Şc. sp. Reşiţa) 2:53,0, 3. M. Dobocan (Met. Turda) 2:58,4.

Mihaela Dobocan (Metalul Turda)
Foto : A. Neagu

LOTO • PRONOSPORT • PRONOEXPRES

AZI, ULTIMA ZI LA PRONOSPORT

Azi este ultima zi pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport nr. 32 de mîine, duminică 13 august 1967, care beneficiază — în cadrul premiului excepţional de 75.000 lei — de un autoturism „Skoda 1000 M.B.“ şi 26.500 lei, în numerar, în afara premiilor obişnuite în bani.

Concursul următor, de duminică 20 august 1967, prezintă un interes deosebit, fiind vorba, după cum ştiţi, de începerea oficială a campionatului de fotbal ediţia 1967—1968.

Programul de concurs cuprinde toate cele 7 partide din prima etapă a campionatului categoriei A, în rest fiind incluse meciuri din campionatul categoriei B. Iubitorii fotbalului aşteaptă cu nerăbdare primele confruntări, primele rezultate.

Dar, să facem cunoştinţă cu meciurile acestui concurs :

I. Rapid—F.C. Argeşul
II. Dinamo Bacău—Steaua
III. Petrolul—Dinamo Bucureşti
IV. Univ. Cr.—Jiul Petroşeni
V. Steagul roşu—Farul
VI. A.S.A. Tg. M.—Univ. Cluj
VII. Prog. Buc.—U.T. Arad
VIII. Ceahlăul P. Neamţ—C.S.M.S.
IX. Vict. Roman—Met. Buc.
X. C.S.M. Sibiu—Poli. Timiş.
XI. Olim. Oradea—Gaz m. Med.
XII. Met. Huned.—Crişul Oradea
XIII. C.F.R. Arad.—Ind. s. C. Tz.

TRAGEREA LOTO DIN 11 AUGUST 1967

70 63 57 59 26 29 35 80 7 24 65 37

FOND PREMII : 926.596 lei din care report la categoria I : 78.495 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 18 august 1967 la Bucureşti.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT Nr. 31 DIN 6 AUGUST 1967

Premiul excepţional : 1 variantă a 75.000 lei (1 autoturism Skoda 1000 M.B. + 26.500 lei numerar) ; categoria a II-a : 3,5 variante a 5022 lei ; categoria a III-a : 139,5 variante a 189 lei.

Report la categoria I : 58.023 lei.

Premiul excepţional a revenit participantului CRATER OZI din Bîrlad.

Plata premiilor de la acest concurs va începe în Capitală de marţi 15 august 1967, iar în ţară aproximativ de vineri 18 august 1967.

Rubrică redactată de Administraţia de stat Loto-Pronosport.